

НОВІ ВІКНА І ДВЕРІ ДЛЯ ОЛЕШНЯНСЬКОЇ ШКОЛИ

СЕЛО ОЛЕШНЯ НА РІПКИНЩИНІ, ДЕ ЖИВЕ МАЙЖЕ ТИСЯЧА ЛЮДЕЙ, ВІДОМЕ НА ВСЮ УКРАЇНУ. НАСАМПЕРЕД, ЗАВДЯКИ СВОЇЙ ГОЛОВНІЙ ОКРАСІ — ГОЛУБИМ ОЗЕРАМ, РОЗТАШОВАНИМ ПОРУЧ, ЯКІ ВЖЕ ВСТИГЛИ ПРОЗВАТИ ЧЕРНІГІВСЬКИМИ МАЛЬДІВАМИ. ЯКІ ТІЛЬКИ ТЕЛЕКАНАЛИ ТУТ НЕ БУЛИ! ЯКІ ФЕСТИВАЛИ НЕ ПРОХОДИЛИ! УЛІТКУ ЦЕЙ КУТОЧОК РІПКИНСЬКОГО РАЙОНУ ВІДВІДУЄ БЛИЗЬКО МІЛЬЙОНА ТУРИСТІВ. ФАНТАСТИЧНА ЦИФРА. ЗДАВАЛОСЯ Б, ТАКИЙ ІНТЕРЕС ДО ЦЬОЇ МІСЦЕВОСТІ МАЄ ПОЗИТИВНО ПОЗНАЧИТИСЯ НА РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ ОЛЕШНІ. КОШТИ, УВАГА І ВСЕ ТАКЕ. АЛЕ Ж НІ. БО, ПОКИ ТУТ РОЗМІРКОВУЮТЬ, ЧИ ВАРТО УТВОРЮВАТИ ГРОМАДУ, МІСЦЕВА ШКОЛА, ЯКІЙ ЗА ДВА РОКИ ВИПОВНИТЬСЯ 60, ДОСІ СТОІТЬ ЗІ СТАРИМИ ДЕРЕВ'ЯНИМИ РАМАМИ, ІЗ ЯКИХ ДМЕ, І ВІД ЦЬОГО СТРАЖДАЮТЬ ДІТИ.

Єдиний, хто простягнув руку допомоги закладу, — окружний народний депутат Максим Микитась. Саме за його ініціативи для Олешнянської середньої школи імені Софії Русової були виділені 300 тис. грн на заміну вікон і дверей у рамках програми енергомодернізації.

Директор закладу Петро Григорович Куліш розповідає: вікна тут «рідні», разом зі школою здавалися. Відтоді їх ніхто капітально не ремонтував.

«Вони вже давно розвалюються, — розповідає директор. — Так, ми пробуємо щось робити: закриваємо, замазуємо щось, але всього не виправиш. Так, із них дме. Звісно, нам потрібно їх міняти».

За його словами, новина про фінансування була дуже обнадійливою для всього педагогічного колективу, оскільки потрібно замінити 10 великих вітражних вікон і вхідні двері. Це все кошти й чималі, навряд чи місцевий бюджет може тут зарадити. Дякувати долі, до вирішення питання долучився народний депутат. Тому дуже приємно спостерігати, як ситуація поступово зрушує з мертвої точки.

«На початку лютого до нас завітали підрядники, вони все обміряли, роздивилися, — каже директор. — Розраховуємо, що десь

до квітня все буде зроблено, і ми будемо вже з новими вікнами».

Окрім цього, така заміна дасть змогу школі заощадити на витратах на паливо. Хоч заклад і опалюється дровами та вугіллям, бо має свій твердопаливний котел, проте з новими вікнами економія все ж буде помітною. За це в школі дякують народному депутату.

Максим Микитась зауважує: енергоефективність — нині не просто красиве, звучне слово, це національна стратегія та реалії буття.

«Ні для кого не секрет, що ціни на газ постійно ростуть, — констатує народний депутат. — Усе це важкою ношею лягає на плечі громад, керівників закладів. Комусь ми допомагаємо із закупівлею обладнання, яке працює на альтернативних видах палива,

як, наприклад, у Тарасовщевській школі Любецької громади, комусь допомагаємо із заміною вікон, як в Олишівці та Михайло-Кочубинському.

Скрізь запровадження новітніх технологій означає зменшення споживання енергоресурсів щонайменше на третину. І, що найприємніше, різницю в температурах усі відчувають одразу. Тут, в Олешні, справи дещо кращі, бо вже є котел, але погано, що старі вікна. Будемо виправляти це. Діти повинні навчатися в комфортних і теплих умовах. Така моя позиція».

Нині в Олешнянській школі навчається 71 дитина, і це не межа. Є потенціал до збільшення кількості учнів удвічі-тричі. Петро Куліш легко пригадує, як іще 15 років тому в його школі отримували освіту майже дві сотні дітей.

Портрети Івана Мазепи, Батуринська фортеця і збірка поезій

ВІДОМИЙ ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ, ПИСЬМЕННИК, ІСТОРИК СЕРГІЙ ПАВЛЕНКО ДНЯМИ ПРЕДСТАВИВ СВОЮ ЧЕРГОВУ КНИГУ ПРО ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПУ. А В ДРУК УЖЕ ПІШЛА ЙОГО НОВА КНИГА «БАТУРИНСЬКА ФОРТЕЦЯ», ЧЕКАЄ ДРУКАРСЬКОЇ МАШИНИ Й АНТОЛОГІЯ «МАЗЕПІНСЬКА АТЛАНТИДА» — ТИСЯЧА СТОРІНОК ТВОРІВ ПОЕТІВ МАЗЕПІНСЬКОЇ ДОБИ. А НЕЩОДАВНО ВІН БРАВ УЧАСТЬ У ЗЙОМКАХ ФІЛЬМУ ПРО ГЕТЬМАНА.

В обласній бібліотеці автор представив книгу «Іван Мазепа. Прижиттєві зображення гетьмана та його наближених», присвячену 380-й річниці від дня народження гетьмана. У ній — 350 ілюстрацій та 200 сторінок. Книга вийшла наприкінці минулого року у видавництві «Мистецтво» коштом державної національної програми книговидавництва і була передана в бібліотечну систему.

Загалом у світі існує близько 400 портретів, гравюр та інших зображень славнозвісного гетьмана. Однак більшість із них, каже до-

слідник, є плодом творчої фантазії художників. Тому дискусія про те, яким насправді був Мазепа, триває. Сам же Сергій Павленко переконаний, що справжні зображення Івана Мазепи є, зокрема, у Києво-Печерській лаврі та в Троїцькому соборі Чернігова. В останньому він зображений в образі Іоанна Предтечі — за традицією того часу, фундаторів храмів малювали в образах святих. Іронія долі в тому, що Троїцький собор, як і Київська лавра, належать тій церкві, яка його прокляла за наказом московського царя Петра I.

Сергій ПАВЛЕНКО

Іван
Мазепа

Прижиттєві зображення гетьмана та його наближених